

1898-02-20

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Alhed Larsen er i København, hvor hun modtager sangtimer hos Hedevig Lützhøft og er barnepige i flere familier.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Christian Andersen

Mogens Brandstrup

Albert Gottschalk

Lea Gottschalk

Christian Kampmann

Johanne Kampmann

Hedevig Lützhøft

Nicolaus Lützhøft

Johannes Magdahl Nielsen

Ellen Sawyer

Karl Schou

Marie Schou

Omtalte steder:

Ullerslev

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed sidder med Brandstrups lille dreng på skødet, mens hun skriver. Karl og Marie Schou har fået at vide, at deres unge pige i huset lider af ligfald (epilepsi). Hun er straks rejst.

Gottschalk er sur over, at hans mor kun vil give ham 25 kroner til rejsen til Fyn, og Alhed spørger, om Johannes Larsen ikke havde aflyst besøget.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

Du faar kun et lille Par Ord i dag. Det er Søndag, og jeg skulde naa at besøge baade Arkitekt Magdahls paa Nørrebro og Kampmanns og saa har jeg lovet at være hertilbage til Aften, at vi muligvis kunde faa os en hyggelig L'Hombre. – Jeg naaede akkurat at faa Dit Brev med Toget i Aftes, jeg gik rasende hurtig til Posthuset, – heldigvis er jeg jo ikke saa elendig til at gaa, som [ulæseligt ord] mener. – Monse vil absolut sidde paa mit Skød, mens jeg skriver, han stod og sagde "ab" saalænge, at jeg maatte forbarme mig over ham; nu sidder han og siger "kig" og prikker med sine smaa Fingre paa Papiret og er rasende sød. Han skulde passende sige Goddag Las men det har han helt vænnet sig af med. – Jeg var ude hos Schous i Aftes. Schou kom henne fra en Kunst[ulæseligt], belæst med 40 Kr, som han havde tjent ved at tegne noget for ham. Han havde lige mødt Gottschalk, som beklagede sig over, at hans Mor kun vilde give ham 25 Kr. at rejse til Fyen for. Har Du da ikke svaret nej? han maatte da have faaet i det mindste Dit telegram den Gang. Tænk, Schous havde i Gaar faaet at vide, at deres Pige lider af Ligfald og Krampe, den Aften, de var hos Lützhøfts havde hun f. Ex. haft et Anfald og ligget besvimet lidt ude paa Køkkengulvet. Det er fælt at tænke paa, hvad den arme [ulæseligt ord] har været udsat for med saadan en Beskytterinde. Hun rejste strax i Gaar. – Dine Bøger var komne i Gaar. Tak for Dit Brev i Dag. Jeg glæder mig til at se Roserne i Ramme og meget til at se Chr. A. (Men næsten allermest til at se Dig selv. Jeg kan godt lide Dig.) – Du skal nu ikke køre til Ullerslev paa Lørdag, førend Du hører nærmere fra mig desangaaende. – Det glæder mig meget, at Du ikke tror, jeg vil forstyrre Dig. Jeg havde helt faaet Skrupler, da jeg hørte, Du var bange, Gottschalk skulde. – Sikken et Grisebrev, Du faar, Mense har ogsaa fedtet det, nu er han gaaet ned, men nu vil jeg slutte, fordi jeg ikke har Tid at skrive mere. – Elle kommer først paa Tirsdag. – 1000 af de allerkærligste Hilsner fra Din Alhed.

20 – 2 – 98 -

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsens billede af roser. Johannes Larsen: Christian Andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Statens Museum for Kunst

Johannes Larsen: Christian andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Privateje

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at du ikke brø, j' vil parlyve
d. & have lidt paet
Prænter du, hvor du var
hængt, Gallois' skitide.
- Pikkens et Erindres, du faar
dette Morske har spaa pedret
du, vi er han gaet ned
men vi vil j' lide, fordi
j' ikke har tid at skrive mere
Dette kommer først paa
Torsdag. - Haas af de aller-
kæreste Hilsener fra disse
Alles.

So - 2 - 99 -

Kære Sas!
Du faar nu et lille Tar Ord; da
Det er Pønsdag, & j' stulde saa at
besøge baade Arkitekti, Mardal's paa
Nobels & Kampmann's & saa han
j' Corset ad være her tilhøre til Hf.
Nu at vi nu i en Reede faa is
en Liggelse i Konkrete. - j' uaa
aktiveret at faa dit Pors med Pø-
get i Pors, j' give raseude turke-
til Porslignit. - liden er j' jo ikke
saa slemt; til at gaa, som Reent
voren uueer. - Morske vil ad

